

„Green Deal a sankce proti Rusku. Za obojím stejní idioti“. A od toho začal náš průšvih, ukazuje europoslanec David

- CZ24 News | 26. prosince 2023

EU: V příštím roce bude v Evropě celkem nepochybně ještě hůře než letos. „Na začátku celého řetězu příčin a následků jsou idioti prosazující Green Deal a ti, kteří chtěli porazit Putina, ale skolil nás jejich bumerang,“ říká europoslanec SPD Ivan David.

Hlavním tématem konce letošního roku je cena potravin. Jak se jako člen zemědělského výboru europarlamentu díváte na zásadní otázku roku: Zdražily nám potraviny naši domácí výrobci, nebo zahraniční supermarkety?

Odpověď je jednoduchá. Ceny potravin zdražili ti, kteří prosadili Green Deal, a ti, kteří prosadili sankce proti Ruské federaci ve formě zákazu dovozu energetických surovin. Jsou to titíž idioti. Ceny energií se promítají do všeho a vedou k inflaci, zvláště když vláda není schopná adekvátně reagovat. Že je to možné, ukazují příklady z jiných zemí. Pro zemědělské podniky proto rostou všechny vstupy, elektrická energie, pohonné hmoty, hnojiva, osiva, krmiva, chemické ochranné látky, ceny vody, ceny práce, nájem, pojištění, prostě všechno.

Zemědělci i potravináři to chtějí přežít. Výkupní ceny ovládají maloobchodní řetězce, prodejní ceny rostou s vysokými obchodními přírážkami. Takže na začátku celého řetězu příčin a následků jsou idioti prosazující Green Deal a ti, kteří chtěli porazit Putina, ale skolil nás jejich bumerang.

Do cen energií se nám od ledna definitivně promítne evropská politika Green Dealu, která má ambice v horizontu několika desetiletí zcela přeformátovat naše životy. Premiér Fiala ještě před nástupem do funkce tvrdil, že Green Deal máme vnímat jako „příležitost“. Co nám z této příležitosti zbylo?

Politika Green Dealu se do cen promítá už nějakou dobu. V zemědělství to jsou vedle emisních povolenek omezení, která se plně promítnou v následujících měsících, jako omezení hnojení, užívání pesticidů a dalších ochranných látek, prosazování „neadekvátní pohody zvířat“, která sice život zvířatům příliš nezlepší, ale prodraží produkci, dále povinnost nechat část pozemků ladem, celkové zvýšit podíl ekozemědělství, které sice skoro nic neprodukuje, navíc o bioprodukty neroste dostatečně zájem, naráží na nutnou prioritu ceny pro většinového spotřebitele.

Ano, existuje ambice změnit dietní zvyklosti, máme prý jíst „rostlinnější a méně upravenou“ stravu, méně masa, protože jeho produkce je náročná na energie, lidskou práci, spotřebu vody, a v neposlední řadě jsou zvířata „cítící bytosti“. Prostě máme se změnit z všežravců na býložravce. Náš zažívací systém na to není připraven a odporuje to tradici.

Ideologie Green Deal se znemožní sama, ale dříve než k tomu dojde, napáchá obrovské škody nejen zemědělcům a potravinářům, ale všem občanům. V čele škůdců stojí zelení Piráti, za nimi „socialisté“, „levice“, „progresivní“ liberálové a část „lidovců“. V případě ČR nese vláda odpovědnost „spolu“. Těžko se zatím můžeme bránit, když jsme v menšině a nařízení EU jsou závazná a směrnice jsme povinni implementovat.

Vláda Petra Fialy se potýká s nízkou mírou důvěry, která dosahuje úrovně vlády Petra

Nečase. Jak ji podle vás nadále poznamenají „reformní“ kroky, naplánované od prvního ledna?

Prostě bude hůř. Lidé ale nejsou ve své většině dost blbí, aby nadále věřili slibům Petra Fialy. Pokles důvěry vládě bude pokračovat a zřejmě se dále prohloubí inflace. Tu je ale třeba počítat kumulativně za více let. Zažili jsme doby nízkého růstu a stagnace, ale snížení životní úrovně v takové míře nepamatujeme desítky let. Nejvíc jsou postiženi chudí občané, v jejichž spotřebním koši dominují náklady bydlení, energie a potraviny.

Zastánci vlády a dokonce i někteří koaliční politici odmítají kritiku vládních opatření a tvrdí, že lidé mají peněz dost, když „rabují“ obchody před Vánocemi a létají na zahraniční dovolené. Co říci na tento způsob „analýzy“ ekonomického stavu země?

Ano, lidé ještě nechcípají hlady, ještě si drze nakupují dárky pro své blízké. Zahraniční dovolené jsou často na dluh a stále víc lidí si nemůže dovolit zvýšené náklady o dovolené. Zdá se, že to koaliční politiky a zastánce vlády nemrzí. O rabování bych zatím nemluvil, ale pokud vláda situaci dále zhorší, dojde i na skutečné rabování, které u nás nemá tradici a zatím ho známe jen z videí ze zdivočelého Západu.

Premiér Fiala tvrdí, že vláda razí „hodnotovou politiku“, provádí „správné věci“ a nedělá „populistické kroky“. Ministr vnitra opakovaně hovoří o tom, že v politice je to jako ve třídě, kde předtím učil. Jak důvěryhodná je podle vás pro veřejnost tato ambice vlády coby vychovatele národa, který ví nejlépe, co je dezinformace a co je nebezpečí liberální demokracie?

Jestli jsou kroky vlády opravdu „správné“, pak je šíření bíd zřejmě skutečným cílem. V čí prospěch tedy vláda jedná, koho zastupuje? Kdo seje vítr, sklízí bouři. Občané začínají uvažovat o trestní odpovědnosti členů vlády. Tady končí legrace. Lidé budou chtít vidět škůdce za mřížemi. Kontext vývoje v Evropské unii to může umožnit.

Náčelník generálního štábu Řehka nás vnitřně připravuje na konflikt NATO a Ruska. Prý by se z nás hned stalo „bojové zázemí“. Co říkáte na tuto vyhlídku naší budoucnosti?

Osobám jako jsou Černochova a Řehka nelze svěřit naši budoucnost. Jsou nebezpeční, jsou skutečným ohrožením naší země. Do stejné kategorie patří i Lipavský, Rakušan a další, ti všichni jsou připraveni naši zemi zatáhnout do válečného konfliktu. Nestaňme se aktivními účastníky americko-ruského konfliktu na Ukrajině! Americká ambice zničit Rusko nás ohrožuje rozhodně víc než hypotetická ruská agrese proti zemím EU. Rusku totiž chybí motiv. Jaký prospěch by mohlo mít z války proti NATO? Žádný.

Začátkem letošního roku byl prezidentem republiky zvolen Petr Pavel. Stal se podle vás výrazným aktérem české politiky, jak tvrdí jeho příznivci, nebo je spíše reprezentativní figurou bez vůle projevit vlastní názor, jak tvrdí jeho odpůrci?

Prezident Pavel pětikoalici nepřekáží. Tím nese spoluodpovědnost za důsledky její politiky. Pro mne, a myslím i většinu občanů, nejsou přijatelné ani jeho vlastní iniciativy, jako je například vstřícnost k požadavkům Lichtenštejnů nebo přijetí Sorose mladšího.

V příštím roce nás čekají volby do Evropského parlamentu. Alexandr Vondra si přeje, aby nový parlament byl „pravicovější“. Splní se mu to? Jak podle vás mohou tyto volby v roce 2024 otočit kormidlem EU?

Levice ani pravice už nejsou tím, čím bývaly ještě před dvaceti lety. Levičácké šílenosti typu Green Deal a podporu imigrace odmítám, i když se rozhodně necítím být pravičákem. Skoro všude v EU posilují „antisystémové“ strany spoléhající na politiku odpovědnou k potřebám vlastního národa, ne politiku směřující k naplnění bizarních zelených snů fanatiků, a směřující k destrukci vlastní země a jejího lidu ve válečném konfliktu ve prospěch cizích zájmů.

Všechno se Alexandru Vondrovi nesplní. Nelze mít současně „klid na práci“ a vyhovět transatlantickému spojení. V roce 2024 ve volbách do Evropského parlamentu určitě dojde k významnému posílení stran, usilujících o nezávislou politiku ve prospěch vlastní národní komunity. Otázka je, jestli toto posílení bude dostatečné, aby významně pohnulo kormidlem. Jinými slovy, záleží na tom, jak se nám podaří zmobilizovat voliče. O naší budoucnosti se totiž rozhoduje v Bruselu.

Stále se řeší téma migrace a s ní souvisejícími bezpečnostními potížemi zejména v západní Evropě. Jak důležité podle vás bude pro eurovolby?

To záleží na tom, nakolik se podaří vládě docílit cenzurování informací o důsledcích masové migrace nepřizpůsobivých imigrantů. Zda tedy občané pochopí, že totéž se bude dít i u nás, jestliže tomu nezabráníme.

Letos vzbudil i v Česku rozruch německý časopisový titulek „Česko jako nemocný muž Evropy“, doprovázený velmi zdrcujícím ekonomickým článkem. Prý už nebudeme nadále moci těžit z levné pracovní síly a vlastní nejvyspělejší průmysl nemáme. Co tedy podle vás bude moct Česko do budoucna nabídnout Evropě a světu?

My musíme klást otázku, co je nutné nabídnout našim občanům. Chápu, že otázka směřuje k našim budoucím konkurenčním výhodám. Pokud nezvýšíme náročnost vzdělávání a nezajistíme podporu výroby s vyšší přidanou hodnotou, neobstojíme. EU ale podporu vlastního průmyslu zakazuje... Je tedy východisko dost jasné.

Jakými slovy lze povzbudit čtenáře do roku 2024?

V příštím roce se vyhroťí konflikty. Při dobré orientaci, dostatku síly a vůle z toho nemusíme odejít jako poražení. Nebudeme-li se bránit vývoji tak, jak nám ho nastavili, dopadneme velmi špatně. Naši soupeři nám ale svým chybami umožňují vítězství.

[ZDROJ](#)